

Az utolsó vacsora alatt Jézus végső intelmei összefoglalásának egy kis részlete ez. A feltámadás után a tanítványok is érteni fogják Jézus megdicsőülését. Ekkor majd Krisztus nevében kérnek az Atyától, és mindent megkapnak, amit csak kérnek, azért, hogy teljes legyen az örömük. Akkor már nem képekben beszél nekik, hanem nyíltan hirdeti az Atyát. Az Atya szereti a tanítványokat, mert ők is szeretik Jézust, hisznek benne.

„de most itt hagyom a világot, és visszatérek az Atyához.”

Nekünk, hívőknek szóló Evangélium ez. Örömhír! Ha ugyanis tiszta szívvel hiszünk Jézusban, tanítványaiként katolikus lélekkel élünk, akkor bármit kérünk, mi is megkapjuk azt! BÁRMIT kérhetünk, megkapjuk! Kérhetnénk akkor akár egy új házat, autót, szép cipőt is... KérhetNÉNK! De ha igaz szívvel, Jézusi Hittel kérünk, akkor csakis és kizárólag fontos dolgokat fogunk kérni és nem ilyen földhözragadt butaságokat... Hisz a legfontosabb célja az igaz hívőnek a megdicsőülés, az örök hazába jutás, Jézussal való egyesülés. Bizony a cél felé vezető utunk nem mindig egyenes, vannak kitérők, sajnos. Hát, van mit fejlődnöm... Nekem biztosan. Persze már nem kérünk az Atyától múlandó, földi dolgokat, de nem vagyunk a célnál a Jézusi hit felé vezető utunkon. Hitünk még nem tökéletes, de jó úton járunk.

Utunkat kíséri az örömhír: „mert az Atya maga is szeret titeket, mivel ti is szerettetek, és hittétek, hogy az Atyától jöttem.” Reményeink szerint így szól majd hozzánk is Jézus!

Örömhír ez, mert törekvők vagyunk, hívők, ezért botladozó lépteinket, ami Jézus felé visz, az Atya végtelen szeretete kíséri! Megnyugtató...

Így hát Testvéreim, csak bátran előre tovább a szeretet útján!

Schindele Antal (Székesfehérvár)